

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

Γεώργιος Κων. Ούζούνης (1932-2004)

Τήν 7η Αύγουστου 2004 ἀπεβίωσε καί ἐκηδεύθη στήν Ἀθήνα ὁ εὐπατρίδης Σερραϊος καί ἐπίλεκτο μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἐταιρείας μας Γεώργιος Κ. Ούζούνης.

‘Ο μεταστάς ἐγεννήθη στίς Σέρρες. Μετά τήν ἀποφοίτησή του ἀπό τό Γυμνάσιο Σερρῶν, εἰσήχθη στήν Ἀνωτάτη Σχολή Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν Ἀθηνῶν (Α.Σ.Ο.Ε.Ε.). Ἀκολούθως, μέ νποτροφία τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος σπούδασε στό Emory University U.S.A. Διετέλεσε Research Assistant στό State University of Georgia, U.S.A.

Τό 1956 πρωτεύσας στόν διεξαχθέντα σχετικό διαγωνισμό προσελήφθη στήν Ἀγροτική Τράπεζα, στήν ὅποια, ἀφοῦ ὑπηρέτησε λίαν εύδοκίμως ὡς ἀνώτερο καί ἀνώτατο στέλεχος μέχρι τοῦ ἔτους 1986, συνταξιοδοτήθηκε ὡς Διευθυντής τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος Ἀθηνῶν.

Τό 1988 ἴδρυσε τήν Ἐταιρεία «ΜΕΤΑΧΟΛΗΤΙΓΚ Α.Ε.» καί τό περιοδικό «XPHMA», τοῦ ὅποιου ἦταν μέχρι τοῦ θανάτου του κεντρικός ἀρθρογράφος.

‘Ο Γεώργιος Ούζούνης ἦταν ἄνθρωπος τοῦ χρέους, ἦταν πρᾶος, εὔσυνείδητος, ἀκέραιος, ἔντιμος καί εὐθύς. ”Ων ἐξαίρετος οἰκογενειάρχης, ἀφησε δύο ἐκλεκτά τέκνα, τόν Κωνσταντίνο καί τήν Δέσποινα, τά ὅποια καί συνεχίζουν ἐπαξίως τήν ἔκδοση τοῦ Περιοδικοῦ «XPHMA».

Συνέγραψε περὶ τίς 100 πρωτότυπες ἐργασίες ἐπί χρηματιστηριακῶν καί οἰκονομικῶν θεμάτων, οἱ ὅποιες ἐδημοσιεύθησαν σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἔξωτεροιού. Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ Γεωργίου Ούζούνη διεκρίνετο γιά τό ὑποδειγματικό ὑφος τῆς καί τήν ἡλεγμένη παρουσίαση καί παράθεση τῶν πληροφοριῶν, ἐνῶ τά ἐκδοθέντα βιβλία του χαρακτηρίζει ἡ βαθειά γνώση τῶν οἰκονομικῶν καί χρηματιστηριακῶν θεμάτων.

Ἡ Ἐταιρεία μας, τῆς ὅποιας δ θανών, δπως σημειώθηκε, ὑπῆρξε ἐπίλεκτο μέλος, αἰσθάνεται ἔντονη τήν ἀπουσία του.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, πεφιλημένε μας Γιῶργο καί Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

δρ ΚΩΝ/ΝΟΣ ΧΙΩΛΟΣ

Ἀθανάσιος Μιχ. Μανουσόπουλος

Ἀπεβίωσε τήν 24η Ἱανουαρίου 2006 στήν Ἀθήνα σέ ἥλικα 97 ἐτῶν καί ἐκηδεύθη ἀπό τόν ἰερό ναό του Νεκροταφείου Χαλανδρίου ὁ Ἀθανάσιος Μανουσόπουλος, τέως Νομάρχης.

‘Ο μεταστάς έγεννήθη στήν ’Αθήνα τό 1909. Μετά τήν ἀποφείτησή του ἀπό τήν Σχολή Νομικῶν καί Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου ’Αθηνῶν, προσελήφθη ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ ’Υπουργείου Οἰκονομικῶν καί στήν συνέχεια ὡς μόνιμος ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων.

Διετέλεσε Νομάρχης Πρεβέζης (1946-47), Λευκάδος-Ιθάκης (1947-49), Βοιωτίας (1949-53), Σερρών (1953-60), Θεσσαλονίκης (1960-64) καί Μεσσηνίας (1964-65), ἐνῶ μία περίοδο τοῦ 1954 ὑπηρέτησε μέ απόσπαση ὡς Γενικός Γραμματεύς καί ἀναπληρωτής τοῦ ’Υπουργοῦ Βορείου Έλλάδος.

‘Ο ’Αθανάσιος Μανουσόπουλος, ἀκραιφνής Ἑλληνας, καλός χριστιανός καί εὐγενής ἄνθρωπος, κατά γενική ἀναγνώριση καί ὅμολογία, ὑπῆρξε ἀκεραίου χαρακτῆρος καί ἀψογος σέ κάθε ἐκδήλωση τοῦ βίου του, διό καί δ θάνατός του προκάλεσε εἰλικρινὴ θλίψη σέ ὅσους τόν ἐγνώρισαν καί συνειργάσθησαν μαζί του.

Σεμνός, πρᾶος, ὑψηλόφρων, μέ ἀδαμάντινο ἥθος καί σπάνιες διοικητικές ἴκανότητες, ἄφησε ἄριστες ἐντυπώσεις καί πολύπλευρο ἔργο σέ ὅλες τίς ὡς ἄνω Νομαρχίες πού ὑπηρέτησε, ἔργο τό δποτο ἀποτυπώνεται λεπτομερῶς στό πολυσέλιδο βιβλίο του «Μαρτυρίες, Γεγονότα καί Μνήμες» (1946-1965), πού ἔξεδωσε τό ἔτος 2002. Εἰδικότερα στό Νομό Σερρών ὁ μεταστάς ἐπετέλεσε λίαν σπουδαῖο καί ἀνεπανάληπτο, θά ἔλεγα, ἔργο, γιά τό δποτο ἐμεῖς οἱ Σερραῖοι πού αἰσθανόμαστε εἰλικρινὴ θλίψη γιά τό θάνατό του, θά τόν θυμούμαστε πάντοτε μέ εὐγνωμοσύνη.

‘Εξ ἄλλου, ἐπιβεβαίωση τοῦ ἔργου πού ἐπετέλεσε ὡς Νομάρχης δ ’Αθ. Μανουσόπουλος, ἀποτελοῦν οἱ πολλές τιμητικές διακρίσεις πού ἔτυχε. ’Ενδεικτικά ἀναφέρουμε ὅτι, μεταξύ τῶν ἄλλων, τοῦ ἀπενεμήθησαν: 1) ’Ο Σταυρός τοῦ Φοίνικος, 2) ’Ο Χρυσοῦς Σταυρός Γεωργίου, 3) Τό Μετάλλιο ἔξαιρέτων πράξεων , 4) ’Ο Χρυσοῦς Σταυρός μετά δάφνης καί ’Αργυροῦς Σταυρός τοῦ ’Ερυθροῦ Σταυροῦ, 5) ’Ο Σταυρός τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Θά πρέπει νά σημειώσουμε ἵδιαιτέρως, ὅτι δ πρό δλίγων ἐτῶν ἐπισυμβάς ἀδόκητος θάνατος τοῦ πεφιλημένου υἱοῦ του Μιχάλη, ὑποναυάρχου ἐ.ἀ. τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἐκλόνισε κυριολεκτικά τόν μεταστάντα ἀειθαλῆ ’Αθανάσιο Μανουσόπουλο, δ ποτοῖς ἔκτοτε κατέρρευσε.

‘Ο χαράσσων τίς ἀπέριττες αὐτές γραμμές, ἔκτιμώμενος ἵδιαιτέρως ἀπό τόν μεταστάντα, δέεται, ὅπως δ Ζωοδότης Κύριος κατατάξῃ τήν μακαρίαν ψυχήν αὐτοῦ εἰς Χώραν ζώντων, ὅπου ἐπισκοπεῖ τό Φῶς τοῦ Προσώπου Του.

Αἰωνία ἡ μνήμη του καί ἀγήρως ἡ Δόξα!